

7. PŘÍLOHY

7.1. Příloha 1 - Mezinárodní klasifikace neziskových organizací.....	122
7.2. Příloha 2 - Koordinátor dobrovolníků	123
7.3. Příloha 3 - Práva a povinnosti dobrovolníka	130
7.4. Příloha 4 - Výcvik pomáhajících při mimořádných událostech	132
7.5. Příloha 5 - Jak předcházet zátěži a jak ji zvládat.....	134
7.6. Příloha 6 - Pomoc NNO při povodních 2010 na Liberecku a Ústecku	136
7.7. Příloha 7 - Asistence lidem s disabilitou v situacích katastrof.....	137
7.8. Příloha 8 - Krizové plány jako nástroje krizového řízení.....	141
7.9. Příloha 9 - Ženevské úmluvy.....	142
7.10. Příloha 10 - Critical Incident Stress Management.....	144
7.11. Příloha 11 - Všeobecné zásady osobní připravenosti obyvatelstva.....	145
7.12. Příloha 12 - Kontinuum časně krizové pomoci	146
7.13. Příloha 13 - Typy humanitární pomoci	147
7.14. Příloha 14 - Zdravotník zotavovacích akcí.....	148
7.15. Příloha 15 - Vzdělávací standardy psychosociální krizové pomoci a spolupráce....	151
7.16. Příloha 16 - IMPACT Training Overview	156

7.1. PŘÍLOHA 1 – MEZINÁRODNÍ KLASIFIKACE NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ (ICNPO)

Podle Friče a Pospíšilové (2010, s. 185).

Podrobněji uvádí Pospíšilová (2010, s. 130) podle CVNS (2004). *Mezinárodní klasifikace neziskových organizací. Návrh překladu [online]. Brno: Centrum pro výzkum neziskového sektoru [cit. 2.1.2010]. Dostupné z: http://e-cvns.cz/?stranka=diskuse&podstranka=tema_3_klasifikace_neziskovych_sektoru.*

Typologie organizací občanské společnosti

ICNPO	Popis v dotazníku (pouze v jiném pořadí)
1100	Kulturní organizace (pěvecké, taneční nebo hudební soubory, okrasné kroužky, ochrana památek, architektura, podpora literatury, média, muzea, knihovny apod.)
1200	Sportovní klub nebo sdružení
1300	Tradiční zájmové organizace (myslivci, rybáři, zahrádkáři, pěstitelé, včelaři, chovatelé a pod.)
1300	Ženské organizace (Svaz žen apod.)
1300	Mládežnické organizace (Junák, Pionýr apod.)
1300	Jiné rekreační či zájmové organizace, spolky a kluby (filatelisté, sběratelé, kluby důchodců a pod.)
6100	Sbor dobrovolných hasičů
10	Círky a náboženské organizace
2	Vzdělávání a výzkum (také např. sdružení rodičů a přátel školy nebo školní rady)
3	Organizace poskytující zdravotní služby (např. rehabilitační zařízení, hospic, Červený kříž a pod.)
4	Organizace poskytující sociální služby (např. starým či postiženým, krizové centrum a pod.)
5	Organizace pro ochranu životního prostředí, práv zvířat
8	Nadace, podpora dobrovolnictví a organizace zprostředkující dobročinnost (charity a pod.)
7100	Organizace zaměřené na obhajobu práv a zájmů (občanů, žen, spotřebitelů, lidských práv, práv menšin, přistěhovalců apod., organizace usilující o mír, poskytující humanitární pomoc a pod.)
7300	Politická organizace (strana, hnutí, klub, sdružení a pod.)
11300	Odborová organizace
11200 11100	Profesní nebo obchodní sdružení (komora, svaz)
-	Jiná organizace podobná výše zmíněným

7.2. PŘÍLOHA 2 - KOORDINÁTOR DOBROVOLNÍKŮ

Karta povolání podle katalogu národní soustavy povolání (dostupné na: http://katalog.nsp.cz/karta_p.aspx?kod_sm1=11&id_jp=102767)

KOORDINÁTOR DOBROVOLNÍKŮ

Odborný směr:

VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ

[Podrobné identifikační údaje](#)

POVOLÁNÍ KÓD NSP: - ID: 102767 POSLEDNÍ AKTUALIZACE: 1.ČERVNA 2015

BYLO PROJEDNÁNO A SCHVÁLENO SEKTOROVOU RADOU

Kvalifikační úroveň: Kvalifikační úroveň NSP 4

Alternativní názvy: Volunteer coordinator

Koordinátor dobrovolníků řídí specifické lidské zdroje – dobrovolníky a zajišťuje veškeré činnosti spojené s jejich činností v souladu s cíli organizace nebo projektu.

Pracovní činnosti

- Komunikace se zástupci služeb či úseků v organizaci pro zjišťování potřeb činností dobrovolníků.
- Spolupráce na tvorbě plánů činnosti organizace.
- Zajišťování vztahů s veřejností.
- Tvorba informačních materiálů.
- Nábor a výběr dobrovolníků, včetně vstupních pohovorů.
- Uvádění dobrovolníků do jejich činnosti, včetně seznámení s kontaktní osobou určenou pro jejich činnost.
- Organizace a vedení školení dobrovolníků.
- Organizace dalších akcí pro dobrovolníky.
- Organizace skupinové či individuální supervize dobrovolníků.
- Motivace a oceňování dobrovolníků.
- Řízení rizik, bezpečnosti a hygieny při činnosti dobrovolníků v organizaci.
- Administrativa dobrovolnického programu.
- Spolupráce při získávání finančních zdrojů pro dobrovolnictví.
- Komplexní zajišťování koordinace dobrovolníků, organizování a odborné zajišťování koordinace.
- Vyhodnocování dobrovolnické činnosti.

Požadavky, způsobilosti a certifikáty pro výkon dané jednotky práce:

doporučené Management dobrovolnictví I (MPSV, 2011/0845-PC/SP/VP, podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách)

doporučené Management dobrovolnictví II (MPSV, 2011/1412-PC/SP/VP, podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách)

Související profesní kvalifikace NSK (dle zákona 179/2006 Sb.)

75-
006-M Koordinátor dobrovolníků

Vhodnou školní přípravu poskytují také obory:

xxxxK Střední vzdělání s maturitní zkouškou (KKOV)

xxxxJ Střední vzdělání bez maturitní zkoušky i výučního listu (KKOV)

xxxxM Střední vzdělání s maturitní zkouškou (bez vyučení) (KKOV)

Nejvhodnější školní přípravu poskytují obory:

xx-xx-
L/xx Střední vzdělání s vyučením i maturitní zkouškou (RVP)
(RVP)

Měkké kompetence

Název / Popis úrovně

Úroveň 0-5

Efektivní komunikace

4

- formulování myšlenek v písemné i ústní podobě je na velmi dobré úrovni
- aktivně naslouchá ostatním
- zdravé a přiměřené sebeprosazování je pro něj přirozené
- dokáže prezentovat před skupinou
- dokáže komunikaci otevřít
- vytváří prostředí, aby komunikovali i druzí
- vítá a rozvíjí názory ostatních
- dokáže vyvolat konstruktivní konflikt
- vyžaduje zpětnou vazbu

Kooperace (spolupráce)

4

- aktivně působí na atmosféru a potřeby skupiny
- významně přispívá k dosahování skupinových cílů
- je schopen přebírat zodpovědnost za výsledky skupinové činnosti

- sdílí, aktivně vyhledává a nabízí relevantní informace

Flexibilita

3

- změny pro něj nepředstavují stres a akceptuje je bez problémů
- je schopen přijímat nové myšlenky
- je schopen překonávat stereotypy, nebrání se novým metodám a postupům
- je schopen přenášet pozornost mezi úkoly, ale sám takové situace nevyhledává
- přizpůsobuje se novému pracovnímu prostředí a úkolům
- uzná-li to za potřebné, je schopen učit se novým věcem a postupům

Uspokojování zákaznických potřeb

4

- je empatický, předvídá potřeby a očekávání zákazníka
- jedná a komunikuje profesionálně
- usiluje o spokojenost, důvěru a dlouhodobý prospěch zákazníků
- dokáže účinně vyjednávat
- zvládá konfliktní situace
- přijímá osobní zodpovědnost

Samostatnost

3

- samostatně a spolehlivě plní všechny zadané úkoly, pomoc jiných vyhledává v případě potřeby
- řídí sám sebe při plnění rutinních úkolů, u náročnějších potřebuje podporu
- někdy neodhadne správně své síly
- samostatně získává informace
- je schopen vyjadřovat své názory odlišné od názoru skupiny, i za cenu možných konfliktů

Řešení problémů

3

- přistupuje k řešení problému aktivně a samostatně
- dokáže najít a definovat podstatu i u složitějších problémů
- dokáže problém strukturovat a systematicky řešit a do budoucna jim předcházet
- většinou umí skloubit analytické a kreativní myšlení
- v případě potřeby dokáže řešit problém týmově

Plánování a organizování práce

3

- plánuje krátkodobě i dlouhodobě v souladu s plány okolí
- stabilně podává požadovaný výkon
- dokáže rozlišit naléhavé a důležité a podle toho se rozhoduje i jedná
- vytváří varianty plánu, ve standardních situacích se samostatně rozhoduje
- plánuje potřebné zdroje a čas

Název / Popis úrovně

Úroveň 0-5

- vyhodnocuje naplňování plánů
- standardně organizuje činnost svou a je schopen zorganizovat činnost druhých

Aktivní přístup

3

- zajímá se o dění kolem, hledá řešení, nové aktivity, postupy a možnosti
- angažuje se nad rámec běžných povinností, je-li dostatečně motivován
- je schopen překonávat překážky a setrvat v činnosti i přes neúspěch a komplikace
- reaguje na nabízené možnosti a příležitosti

Vedení lidí (leadership)

3

- chce zodpovídat za skupinový výkon a výsledek, chce vést a vede ostatní
- efektivně vede porady, definuje společné cíle
- ověřuje, zda ostatní chápou instrukce a rozumí změnám
- kontroluje realizaci cílů a úkolů
- využívá formální autoritu a moc správným způsobem
- snaží se zvyšovat výkonnost týmu, prosazuje týmového ducha a klade velký důraz na týmové cíle
- chrání skupinu a její reputaci vůči celé organizaci, získává zdroje a informace pro skupinu, ujišťuje se, že potřeby skupiny jsou naplňovány
- podporuje ostatní, poskytuje jim zpětnou vazbu s cílem je dále rozvíjet a zlepšovat jejich výkon, podporuje jejich formální vzdělávání

Obecné dovednosti

Název / Popis úrovně

Úroveň 0-3

Počítačová způsobilost

2

- ovládá programy pro běžné kancelářské práce (zejména texty, tabulky, elektronická pošta, internet),
- ovládá manipulaci se soubory (vyhledávání, kopírování, ukládání, přesun, mazání).

Způsobilost k řízení osobního automobilu

1

- má oprávnění k řízení automobilu
- oprávnění využívá sporadicky
- má teoretické znalosti v oblasti řízení automobilu a jeho základní údržby

Ekonomické povědomí

1

- zvládá založit si a běžným způsobem používat bankovní účet, vč. platební karty

- orientuje se v základních ekonomických pojmech
- zvládá vyplnit jednoduchý formulář
- orientuje se v základních finančních produktech a službách (např. půjčka) a je schopen je prakticky využít

Právní povědomí

1

- zvládá porozumět základním právním dokumentům a normám, je schopen se chovat v souladu s nimi

Jazyková způsobilost v češtině

2

- rozumí písemným textům týkajících se všeobecných problémů a problémů souvisejících s výkonem práce, vlastní interpretace, orientace v autentických materiálech
- poměrně plynule a spontánně reaguje, komunikuje ve známém kontextu, formuluje svůj názor a referuje o záležitostech relevantních pro danou pracovní oblast
- orientuje se v rozsáhlejších ústních projevech v originále (např. poslech přednášky)
- sestaví gramaticky správné písemné texty na obecná témata
- písemně zformuluje svá stanoviska

Jazyková způsobilost v angličtině

1

- A1 - Rozumí často užívaným každodenním výrazům a základním frázím umožňujícím mu uspokojovat základní životní potřeby a umí takové výrazy a fráze používat. Umí představit sebe a jiné, umí se ptát na osobní údaje, jako například kde někdo žije, koho zná a co vlastní, a umí na podobné otázky odpovídat. Dokáže se jednoduše domluvit, pokud člověk, se kterým mluví, hovoří pomalu a zřetelně a je ochoten mu pomoci.
- A2 - Rozumí větám a často užívaným výrazům týkajícím se každodenního života (např. základní osobní údaje a informace o rodině, nakupování, místo kde žije, zaměstnání). Dokáže komunikovat v jednoduchých, často se opakujících situacích, které vyžadují jednoduchou, přímou výměnu informací o důvěrně známých, často se opakujících záležitostech. Jednoduchým způsobem umí popsat své vzdělání, své nejbližší okolí a věci týkající se bezprostředních potřeb

Jazyková způsobilost v dalším cizím jazyce

1

- A1 - Rozumí často užívaným každodenním výrazům a základním frázím umožňujícím mu uspokojovat základní životní potřeby a umí takové výrazy a fráze používat. Umí představit sebe a jiné, umí se ptát na osobní údaje, jako například kde někdo žije, koho zná a co vlastní, a umí na podobné otázky odpovídat. Dokáže se jednoduše domluvit, pokud člověk, se kterým mluví, hovoří pomalu a zřetelně a je ochoten mu pomoci.
- A2 - Rozumí větám a často užívaným výrazům týkajícím se každodenního života (např. základní osobní údaje a informace o rodině, nakupování, místo kde žije, zaměstnání).

Dokáže komunikovat v jednoduchých, často se opakujících situacích, které vyžadují jednoduchou, přímou výměnu informací o důvěrně známých, často se opakujících záležitostech. Jednoduchým způsobem umí popsat své vzdělání, své nejbližší okolí a věci týkající se bezprostředních potřeb.

Odborné znalosti

Název	Úroveň 1-8
Nutné	
management obecně	<u>4</u>
personální management	<u>4</u>
zásady BOZP	<u>3</u>
strategické řízení organizace	<u>4</u>
Výhodné	
obecná pedagogika	<u>2</u>
školní a pedagogická psychologie	<u>2</u>
předpisy a technické normy požární ochrany	<u>2</u>
manažerské účetnictví	<u>3</u>

> [Popis úrovní](#)

Odborné dovednosti

Název	Úroveň 1-8
Nutné	
Analýza přínosu zapojení dobrovolníků	<u>4</u>
Tvorba struktury činností dobrovolníků v organizaci, určování jejich pravomocí a odpovědnosti za příslušné oblasti	<u>4</u>
Plánování a příprava dobrovolnictví v organizaci	<u>4</u>
Aplikace managementu dobrovolnictví	<u>4</u>
Evaluace dobrovolnictví v organizaci	<u>4</u>
Individuální řízení dobrovolníků, jejich motivace, rozvoj a oceňování	<u>4</u>
Dodržování bezpečnosti a hygieny práce pro potřeby koordinátora dobrovolníků	<u>3</u>
Orientace v organizačních, administrativních a právních aspektech dobrovolnictví	<u>3</u>

Název	Úroveň 1-8
Výhodné	
Zajišťování vícezdrojového financování organizace/projektu	<u>3</u>
Zajišťování marketingu a vztahů s veřejností	<u>3</u>

Zdravotní podmínky

Níže uvedené zdravotní podmínky jsou hodnoceny odborníky a posudkovými lékaři. Některé obory, skupiny povolání či konkrétní povolání jsou upraveny vlastní legislativou, jejíž požadavky nelze převést do stávajícího systému hodnocení zdravotních podmínek. V tomto případě nejsou zdravotní podmínky v NSP uvedeny vůbec, nebo jsou pouze informativní a jejich závazné stanovení se řídí příslušnou legislativou popř. je při definování nutná spolupráce s oborovým posudkovým lékařem (např. Policie ČR, Hasičský záchranný sbor, Armáda ČR apod.).

Onemocnění omezující výkon typové pozice

- Duševní poruchy.
- Poruchy chování.

Přesné posouzení zdravotního stavu s následným doporučením nebo nedoporučením výkonu této pozice je možné pouze po konzultaci s lékařem.

7.3. PŘÍLOHA 3 - PRÁVA A POVINNOSTI DOBROVOLNÍKA

Práva a povinnosti dobrovolníka bývají součástí Kodexu dobrovolníka (práva a povinnosti ve vztahu k práci při mimořádných událostech uvádí kapitola 1.2.3. (Hestia, 2012, s. 52-53):

Práva dobrovolníka a záruky ze strany organizace

- Právo dostat úplné informace o poslání a činnosti organizace, ve které chce dobrovolník pomoci.
- Právo dostat úplné informace o činnosti, kterou by měl dobrovolník vykonávat, včetně její obsahové a časové náplně.
- Právo na činnost, která bude naplňovat očekávání dobrovolníka.
- Kontakt a spolupráce s koordinátorem dobrovolníků nebo jinou osobou, která je pověřena kontaktem s dobrovolníky v dané organizaci.
- Kontakt a spolupráce s osobou, která dobrovolníkovi činnost zadává a zpět ji od něj přijímá.
- Právo na zaškolení, výcvik, trénink.
- Právo na supervizi (setkání, kdy dobrovolník může sdělit své pocity, zkušenosti, problémy i úspěchy) - individuálně či ve skupině společně s jinými dobrovolníky působícími v organizaci.
- Právo říci „ne“, pokud činnost nebude vyhovovat zájmům a schopnostem dobrovolníka.
- Právo vědět, zda vykonaná činnost byla efektivní – možnost účastnit se hodnotícího procesu.
- Právo být za dobře vykonanou činnost morálně ohodnocen.
- Právo být pro výkon dobrovolné činnosti pojištěn pro případ odpovědnosti za škody.
- V případě neuspokojivé spolupráce právo opětně kontaktovat dobrovolnické centrum se žádostí o nabídku dalších dobrovolných aktivit.

Povinnosti dobrovolníka

- splnit úkoly, ke kterým se zavázal,
- být spolehlivý,
- nezneužívat projevené důvěry,
- požádat o pomoc, kterou při své činnosti potřebuje,
- znát a brát na vědomí své limity (časové, zdravotní atd.),
- být „týmovým hráčem“,
- ztotožňovat se s posláním organizace, pro kterou činnost vykonává a dle toho ji navenek prezentovat.

7.4. PŘÍLOHA 4 - VÝCVIK POMÁHAJÍCÍCH PŘI MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTECH PODLE JENSENA A BARONOVÉ (IN BAŠTECKÁ, 2005, s. 103-104)

1. Základní úroveň: dovednosti nutné pro posouzení potřeb a pro reakci na naléhavou a neodkladnou situaci

„Naučit se posuzovat potřeby je pro všechny pomáhající základem“ (Jensen, Baron, 2003, str. 239). Náplní této části výcviku je:

- **vedení rozhovoru**, které podporuje pohodu a důvěru; na začátku je třeba, aby „pomáhající svým chováním sdělovali, že jsou zodpovědní lidé schopní poskytnout bezprostřední praktickou pomoc“ (opak. citace, str. 240);
- znalost, jak **předávat informace** (včetně informací o návazné pomoci);
- **koordináční dovednosti**: pracovníci se učí sestavit **akční plán** a schéma pro jeho koordinaci, aby se zmenšily obavy a neporozumění mezi přeživšími, příbuznými a veřejností;
- dovednosti, které umožňují vycházet vstříc **potřebám zajišťujícím přežití**;
- **dodržování lidských práv**: pomáhající se učí základům lidských práv a způsobům, jak určit jejich porušování, učí se, kdy a kde zastávat zájmy přeživších, podávat stížnosti a žádat o pomoc odborníky na lidská práva;
- **výchova a vzdělávání v oblasti duševního zdraví**: účastníci výcviku se učí porozumět normálním reakcím na nenormální situaci a učí se, jak v tomto směru učit přeživší, aby se co nejvíce zmenšila jejich úzkost v situaci, kdy se posttraumatické jevy objeví; dále se učí, jak rozpoznat přeživší, kteří potřebují okamžitou odbornou pomoc; učí se rovněž dodávat přeživším odvalu, aby byli schopni požádat o pomoc rodinu nebo další systémy sociální opory;
- pomáhající se učí dovednosti **následného kontaktu** (*follow-up*) pro prozkoumání skrytých problémů nebo potřeb; snahou je, aby uměli kontaktovat lidi i v dlouhém čase po události uctivým způsobem, který ctí soukromí a nabízí pomoc tehdy, je-li potřeba;
- **péče o pečující**: pracovníci se učí rozpoznávat rizika a známky **zástupné traumatizace**, vytvářet systémy svépomoci a vzájemné podpory a účastnit se supervize; rovněž dostávají informace, kde a jak v případě potřeby získat odbornou pomoc.

2. Pokročilá úroveň: preventivní krátké intervence

Cílem této úrovně je, aby pomáhající uměli přeživší při zpracovávání traumatického zážitku doprovázet a poskytovat jim podporu a ujištění a řešit s nimi teď a tady problémy způsobené situací; aby uměli rozpoznávat jevy a reakce, které vyžadují návazné služby a intenzivnější následný kontakt. Učí se posuzovat lidi v riziku sebevraždy, vraždy nebo akutního zhoršení duševního stavu, reagovat na ně a odkazovat je do navazujících služeb; učí se postoji „teď a tady“; učí se vybírat nejvíce odpovídající cílovou skupinu pro intervenci: jedince, rodinu, skupinu nebo obec. Náplní této části výcviku jsou:

- **základní poradenské dovednosti**: pomáhající se učí naslouchat, podporovat, provázet, dotazovat se, řešit problémy, vést skupiny. Spolu s přeživšími se pokoušejí chaos způsobený katastrofou zvládnout vyprávěním o prožitém. Učí se o normální vs. abnormální reakci na traumatické události; vyhýbají se zbytečné patologizaci a snaží se podpořit odolnost zasažených a běžné způsoby, jak se s událostí vyrovnávat;
- **péče o pečující** (viz výše);
- **vytváření sítí** (*networking* – viz kapitolu *Společenství obce a sociální síť*); pracovníci se učí aktivizovat přirozené pomáhající systémy dostupné přeživším; důraz přitom kladou na pořádání kolektivních uzdravných **rituálů**, při kterých může být „bolest společenstvím symbolicky uznána a sdílena“ (Jensen, Baron, 2003, str. 241).

3. Odborná úroveň: časné odborné intervence

Tuto úroveň pomoci potřebuje jen malé procento obětí, neboť největší část postkatastrofické zátěže zvládají lidé s pomocí rodiny a sociální sítě (= s typem pomoci, kterou by měli podporovat pracovníci po zaškolení na první a druhé úrovni). Třetí úroveň je určena pro odborníky v oboru klinického poradenství a terapie. Pracovníci se učí:

- **klinickým dovednostem** od CISM (*Critical incident stress management* – viz typy pomoci) přes krátkodobou krizovou intervenci, techniky narativní terapie pro jedince, rodiny, skupiny atp.; cílem pomoci je nacházet v traumatu **subjektivní významy a uspořádat zmatek** způsobený neštěstím;
- technikám EMDR a dalším, jsou-li indikovány;

Metodu EMDR (*Eye Movement Desensitization and Reprocessing* – lze přeložit jako „zncitlivění vůči události a její znovuzpracování prostřednictvím očních pohybů“) vymyslela a popsala Francine Shapiro v 80. letech 20. století, monografie vyšla v roce 1995. Techniku EMDR lze zařadit mezi novější (integrativní) metody kognitivně-behaviorální; používala se především proti obtěžujícímu se vracení události (vtíravým myšlenkám); lze ji používat i roky po události (Shapiro ji s časovým odstupem a velkým úspěchem zkoušela u vietnamských veteránů). Člověk zasažený událostí sleduje očima rytmický pohyb terapeutovy ruky a v mezidobí mluví o tom, co ho napadá, co vidí ve vztahu k události atp. Metoda se vyvíjí, takže nyní se používá i na mnohočetná traumata a využívá se spíše podnětů sluchových, nikoli zrakových. Vytlačuje z užívání u traumat starší postupy hypnotické. (Van der Kolk, 2002) U nás se o EMDR (jakož i dalších terapeutických postupech) zmiňují např. Vizinová, Preiss (1999). Účinnost metody se poměřuje především s technikami expozičními, které dnes v léčbě PTSP převládají (viz např. Praško a kol. 2003), případně ještě relaxačními (Taylor, Thordarson et al., 2003). Hlavní spornou otázkou dnes je, jak tyto postupy v léčbě **přiměřeně načasovat**.

- užívat na tělo orientované techniky – avšak pouze v případě, že jde o terapeuty, kteří již mají předchozí dovednosti a zkušenost;
- péči o sebe a významu supervize při předcházení zástupné traumatizaci.

7.5. PŘÍLOHA 5 - JAK PŘEDCHÁZET ZÁTĚŽI A JAK JI ZVLÁDAT

Podle De Wolfe, 2002, s. 27-31.

Práce s oběťmi katastrof sebou nevyhnutelně nese zátěž, která se čas od času projeví. I sebezkušenějšího profesionála se dotýkají dlouhé hodiny práce, šíře potřeb a požadavků obětí, nejasně definované role a lidské utrpení. Pomáhající práce člověka odměňuje a je pro něj výzvou, ale může na něm zanechat i nepříznivé stopy. Příliš často se myšlenka, že je třeba i personálu se zátěží pomoci, objeví až se zpožděním.

Prevence při zvládání zátěže se zaměřuje na dvě rozhodující úrovně: na úroveň organizace a na úroveň jedince. Přijmeme-li za své stanovisko prevence, umožníme jak pomáhajícím pracovníkům, tak programům stresující podněty předvídat a krize uzpůsobovat, nikoli na ně pouze reagovat, až se objeví.

Co může udělat organizace pro předcházení zátěži a pro její zvládání	
Základní směr	Projevy
Účinná hierarchie řízení a jasné vedení	<p>jasný řetězec nadřízenosti a podřízenosti, je jasné, kdo komu velí a kdo komu podléhá</p> <p>dostupný a přístupný klinický supervizor</p> <p>všichni pracovníci jsou seznamováni s průběhem katastrofické události</p> <p>směny nejsou delší než 12 hodin, následuje 12 hodin volna</p> <p>na začátku směn se poskytuje instruktáž, neboť pracovníci odcházejí z akce a jdou do akce</p> <p>k dispozici jsou nezbytné pomůcky (např. papír, tiskopisy, propisky, osvětové materiály)</p> <p>k dispozici jsou komunikační prostředky (např. mobilní telefony, vysílačky)</p>
Jasný smysl a cíle	jasně definované cíle zásahu a strategie přiměřené zadanému úkolu (například krizová intervence, debriefing)
Funkčně vymezené role	<p>pro každé zadání a postup má obeznámený a vycvičený personál</p> <p>k dispozici psaný popis rolí</p> <p>pokud za postup a zadání právně odpovídají jiné organizace (například Červený kříž), je personál informovaný o rolích, kontaktních osobách a očekáváních</p>
Opora týmu	<p>kamarádský systém pro poskytování opory a sledování reakcí na zátěž</p> <p>konstruktivní atmosféra nabízející oporu a toleranci, kde často uslyšíte poznámku „dobrá práce“</p>
Plán pro zvládání zátěže	<p>pravidelně se posuzuje nasazení jednotlivých pracovníků</p> <p>pracovníci se střídají v úkolech s nízkou, střední a vysokou mírou zátěže</p> <p>doporučují se přestávky a volna</p> <p>poskytuje se osvěta o známkách a příznacích pracovního stresu a způsobech jeho zvládání</p>

	<p>poskytuje se individuální a skupinový defusing a debriefing</p> <p>je vypracován výstupní plán pro pracovníky, kteří operaci opouštějí: debriefing, návratové informace a poradenství, příležitost vyjádřit kritiku, a oficiální uznání za práci</p>
--	---

Co může udělat jedinec pro předcházení zátěži a pro její zvládnutí	
Základní směr	Projevy
Účelné dávkování pracovní zátěže	<p>pracovní plán je stanoven realisticky a je v něm uvedeno, které úkoly mají přednost</p> <p>výkonem běžných pracovních úkolů jsou pověřeni jiní lidé, takže pomáhající pracovníci nemusí zvládat současně krizovou pomoc a svou běžnou práci</p>
Vyváženost životního stylu	<p>kdykoli je to možné, pracovník cvičí a protahuje svalstvo</p> <p>jídlo je vydatné a hodnotné, pracovník se vyhýbá kofeinu, alkoholu, tabáku a přílišnému požívání nevhodné stravy</p> <p>dostatečné množství spánku a odpočinku, zejména při déletrvajících akcích</p> <p>pracovník je ve spojení se svými blízkými a dalšími lidmi, kteří tvoří základní systém jeho sociální opory</p>
Postupy, které zmenšují dopad zátěže	<p>pracovník snižuje tělesné napětí hlubokým dýcháním, uklidňuje se meditací, chodí rozvážně</p> <p>pracovník využívá volna k „nabití baterek“ – sportuje, čte si, poslouchá hudbu, dá si koupel, povídá si s rodinou, zajde si na něco dobrého</p> <p>v příhodných chvílích mluví pracovník o svých pocitech a reakcích se spolupracovníky</p>
Sebereflexe – uvědomělé sebevnímání	<p>pracovník rozpoznává časné varovné známky stresových reakcí a věnuje jim pozornost</p> <p>pracovník uznává, že sám nemusí být schopen správně vyhodnotit vlastní problematické stresové reakce</p> <p>přílišné ztotožnění se s žalem a újmou oběti může mít u pracovníka za následek vyhýbání se hovoru o bolestných tématech</p> <p>pracovník rozumí rozdílu mezi profesionálním pomáhajícím vztahem a přátelstvím</p> <p>pracovník zkoumá vlastní předsudky a kulturní stereotypy</p> <p>u pracovníka se může rozvinout zástupná traumatická reakce nebo únava ze soucitu</p> <p>pracovník rozpoznává situace, kdy jeho vlastní zkušenost s katastrofou nebo ztrátami nepříznivě ovlivňuje jeho výkonnost</p>

7.6. PŘÍLOHA 6 – POMOC NNO PŘI POVODNÍCH 2010 NA LIBERECKU A ÚSTECKU

Podle Mareš, Rektořík, Šelešovský, 2013, s. 182-183.

Tabulka 11.1 NNO, které se zapojily při povodních 2010 na Liberecku a Ústecku

NNO	Právní forma	Typ pomoci
Adra	o. s., nadace	humanitární, psychosociální, dobrovolnická a finanční pomoc
Člověk v tísni	o. p. s.	materiální pomoc, zapojení dobrovolníků, finanční podpora domácností a podpora objektů veřejného zájmu
ČČK	o. s.	humanitární, psychosociální, finanční, dobrovolnická pomoc

NNO	Právní forma	Typ pomoci
Vodní záchranná služba ČČK	součást o. s. ČČK	dobrovolnická pomoc
Diakonie Českobratrské církve evangelické	církevní právnická osoba	dobrovolnická pomoc, finanční pomoc, materiální pomoc
Charita	církevní právnická osoba	humanitární, psychosociální, finanční, dobrovolnická pomoc
Hand for help	o. p. s.	dobrovolnická, finanční, materiální pomoc
Help in Langer	o. s.	humanitární, dobrovolnická pomoc
Armáda spásy	o. s.	humanitární pomoc, materiální pomoc
Dobrovolnické centrum	o. s.	dobrovolnická pomoc
Nadace EURONISA	Nadace	finanční pomoc
Elva Help	o. s.	psychosociální pomoc
Naděje o.p.s.	o. p. s.	finanční, materiální pomoc
Nadace Charty 77	Nadace	finanční pomoc
The KELLNER FAMILY Foundation	Nadace	finanční pomoc
Nadace SYNER	Nadace	finanční pomoc
Centrum krizové intervence Spirála	o. s.	psychosociální pomoc
Záchranáři Žatec o.s.	o. s.	dobrovolnická pomoc
Olivova nadace, Olivova dětská léčebna o.p.s	nadace, o. p. s.	finanční, humanitární pomoc
Nadační fond J&T	nadační fond	finanční pomoc
Nadace Vodafone	Nadace	finanční pomoc
Nadace O2	Nadace	finanční pomoc
Nadace Racek	Nadace	finanční pomoc
Purkyňova nadace	Nadace	finanční pomoc
Nadační fond Ledňáček	nadační fond	finanční pomoc
Nadace Preciosa	Nadace	finanční pomoc
Nadační fond Veolia	nadační fond	finanční pomoc
Dobrovolní hasiči	o. s.	dobrovolnická pomoc

Zdroj: sestaveno autorem na základě vlastního výzkumu

7.7. PŘÍLOHA 7 - ASISTENCE LIDEM S DISABILITOU V SITUACÍCH KATASTROF

Lidé s pohybovou disabilitou (podle FOLWARCZNY, L., POKORNÝ, J.: Evakuace osob. Ostrava: SPBI, 2006, 125 s. ISBN 80-86634-92-2, cit. in FREITINGER SKALICKÁ, Havránková, 2016, s. 93):

Osoby s omezenou schopností pohybu:

- Osoby pohybově postižené (zejména na invalidním vozíku).
- Osoby zrakově postižené.
- Osoby sluchově postižené.
- Osoby psychicky postižené.
- Osoby v pokročilém věku.
- Těhotné ženy.
- Osoby doprovázející dítě v kočárku.
- Dítě do 3 let věku.

Osoby se sníženou schopností pohybu a orientace:

- Osoby se sníženou sluchovou schopností vnímání.
- Osoby se sníženou pohyblivostí.
- Osoby odkázané na částečnou pomoc (invalidé, klienti sanatorií, rehabilitačních léčeben, ambulance ZZ, mateřské školy, dětské domovy, domovy důchodců, domy s pečovatelskou službou, děti od 3 do 6 let, osoby starší 60 let).

Osoby neschopné samostatného pohybu:

- Osoby se sníženou zrakovou schopností vnímání.
- Osoby nepohyblivé (imobilní, závislé na pomoci jiných, v nemocnicích upoutaní na lůžko).
- Děti do 3 let (kojenecké ústavy, jesle).
- Osoby pod dozorem (psychiatrické léčebny, nápravná zařízení).

ZÁKLADNÍ INFORMACE O PROJEKTU EUNAD

Zdroj: <http://www.mvcr.cz/clanek/zakladni-informace-o-projektu-eunad.aspx>

Název projektu: European Network for Psychosocial Crisis Management - Assisting Disabled in Case of Disaster (Evropská síť pro psychosociální krizové řízení – asistence lidem s disabilitou v situacích katastrof).

Akronym: EUNAD

Č. projektu: ECHO/SUB/2012/640917

Podpora projektu: Evropská komise

Sekce: Humanitární pomoc a civilní ochrana

Oblasti: Civilní ochrana, Krizová připravenost, Integrace psychosociální pomoci v krizovém řízení

Trvání projektu: 2 roky (2013-12/2014)

Koordinátor projektu: Centrum pro psychotraumatologii, Krefeld, Německo

Řešitelé projektu:

- Federální úřad pro civilní ochranu a asistenci při katastrofách, Bonn, Německo
- Karlova univerzita v Praze, Česká republika
- Norské centrum pro studium násilí a traumatického stresu, Oslo, Norsko
- Univerzita jižního Dánska, Odense, Dánsko

Další spolupracující partneři:

- Ministerstvo vnitra ČR, odbor bezpečnostní politiky
- Univerzita Kolín nad Rýnem
- Izraelská trauma koalice (ITC)
- Španělská společnost pro traumatologii, traumatický stres a disociaci (SEPET+D)

Cíle projektu:

Cílem projektu EUNAD je implementace předchozích výsledků v oblasti psychosociální pomoci po katastrofách (projekt EUTOPA) a příprava materiálů a programů pro zlepšení praxe při práci s lidmi se specifickými komunikačními potřebami v situacích mimořádných událostí a katastrof. Projekt se zaměřuje konkrétně na lidi se zrakovým a sluchovým postižením. Důležitým výsledkem je také tvorba sítě osob, které se zaměřují do oblasti bezpečnosti, krizového řízení a podpory lidí se specifickými komunikačními potřebami. Hlavním posláním projektu je zlepšit krizovou připravenost na základě výzkumu i poznatků z praxe.

První fáze projektu se zaměřuje na mezinárodní výzkum odborné literatury a dosavadní publikované nejlepší praxe. Další fáze zahrnuje kvalitativní výzkum v oblasti psychotraumatologie lidí se sluchovým a zrakovým postižením. Dalším zdrojem informací budou workshopy konané v jednotlivých zemích se zástupci komunit lidí se sluchovým a

zrakovým postižením, jejichž smyslem je získat poznatky z praxe a přímé informace od komunit, na které se projekt zaměřuje.

Dalším krokem je výměna informací mezi experty v rámci dvou mezinárodních konferencí. Těchto akcí se zúčastní psychologové, sociální pracovníci a pracovníci z oblasti bezpečnosti a krizového řízení, kteří se zaměřují do oblasti psychosociálního krizového řízení v situacích katastrof. Další fáze zahrnuje integraci získaných poznatků, tvorbu a distribuci výsledných materiálů ke koncovým uživatelům, včetně výcviku pro zástupce integrovaného záchranného systému. Výsledná doporučení budou rozšířena také prostřednictvím pilotních výcviků pro členy IZS a zástupce psychosociálních profesí.

Uživatelé výsledků projektu budou jednak členové Integrovaného záchranného systému (policisté, hasiči a zdravotníci), ale také organizace, které se zaměřují na psychosociální pomoc či na oblast zrakového a sluchového postižení.

Návaznost projektu:

Projekt EUNAD vychází z výsledků předchozích projektů EUTOPA a implementačního projektu EUTOPA-IP, které byly řešeny v letech 2007-2009 a 2009-2011.

Podstatou projektu EUTOPA byla tvorba postupů pro účinnou psychosociální pomoc lidem, kteří byli zasaženi rozsáhlými mimořádnými událostmi. Tento projekt vychází z předpokladu, že většina lidí je v situacích katastrof a následně odolných a pouze u některých může dojít k rozvoji posttraumatických stresových poruch (psychických zdravotních následků). O tom, zda se jedinec zotaví sám, nebo zda bude potřebovat pomoc odborníka, rozhodují podpůrné a zátěžové faktory, které se vyskytují před potenciálně traumatizující událostí, v jejím průběhu i po jejím skončení. Projekt EUTOPA předkládá specifické programy pro práci s lidmi na základě jejich potřeb a v souvislosti se stupněm rizika, že u nich dojde k rozvoji posttraumatických potíží.

Na základě psychosociálního třídění jsou lidé rozčleněni na tři hlavní skupiny:

- a. skupina osob, které se zotaví samy bez potřeby odborné pomoci,
- b. osoby, u kterých mohou potíže následně vzniknout v souvislosti s další zátěží
- c. osoby, které jsou ve vysokém riziku rozvoje posttraumatických poruch.

K roztrídění osob do uvedených skupin může být využit screeningový nástroj, CRI-D (Cologne Risk Index – Disaster), který byl pro tento účel vytvořen.

Jednotlivým skupinám jsou následně nabízena odlišná psychosociální opatření, podle jejich odlišných potřeb. Tím, že budou lidé, kteří přežili mimořádnou událost rozděleni do uvedených skupin, jim může být poskytnuta vhodná následná psychosociální pomoc. Odborná psychologická pomoc se může zaměřovat pouze na ty osoby, které to skutečně potřebují, a nebude zbytečně zatěžovat lidi, kteří se dovedou s událostí efektivně vyrovnat sami či s podporou svého okolí.

EUNAD - Výsledky projektu:

V rámci projektu EUNAD proběhly na konci května na půdě FF UK dva kurzy určené zejména pro psychology a interventy HZS a PČR, které je měly připravit na pomoc lidem se sluchovým či zrakovým postižením při katastrofách:

- Materiály z pilotního kurzu 2014 (zip, 13,6 MB)

- Manuál pro komunikaci s lidmi se sluchovým a zrakovým postižením při katastrofách (pdf, 552 kB)
- Jak komunikovat s neslyšícím a nedoslýchavým klientem (pdf, 398 kB)

Důraz na osoby se znevýhodněním klade projekt „Náhradní zásobování balenou pitnou vodou“ realizovaný společností Pražské vodovody a kanalizace, a.s., a Českým červeným křížem. „Víceúrovňová distribuce je určena registrovaným držitelům průkazu TP, ZTP nebo ZTP/P, a to v případě havárie vodovodní sítě s předpokladem přerušení dodávky delším než 5 hodin. Další úrovní je zásobení objektů a institucí se zvláštním statusem (zdravotnická zařízení, domovy seniorů, školy, školky atp.)

Zdroj: Cikhartová, 2016, s. 20

7.8. PŘÍLOHA 8 – KRIZOVÉ PLÁNY JAKO NÁSTROJE KRIZOVÉHO ŘÍZENÍ

Krizový plán je definován jako „soubor dokumentů, obsahujících vybrané informace sloužící k podpoře rozhodování při řešení mimořádné události, která dosáhla takové úrovně, že k jejímu řešení je nezbytné použít mimořádná opatření,“ a jako metodika krizového řízení bývá zpracováván jak úrovní samospráv, tak NNO (Štorek, 2000, s. 22). Mívá čtyři části: úvod, informačně-analytickou část, operační část (dokumentace), databázovou část. Základem je informačně-analytická část, která (Baštecká, 2005, s. 115):

- popisuje zdroje rizik, jejichž pravděpodobnou příčinou je lidská činnost nebo přírodní jevy, uvnitř i vně zkoumaného systému;
- vyhodnocuje zjištěná rizika;
- analyzuje systém plánování, řízení, personálního obsazení a kontroly úkolů;
- analyzuje použitelné síly a prostředky pro řešení krizové situace i následných prací;
- analyzuje komunikační způsoby a informační technologie včetně sledování systému;
- analyzuje způsob varování a vyrozumění;
- analyzuje evakuační a traumatologická opatření;
- analyzuje humanitární pomoc zasaženým osobám;
- analyzuje systém školení, výcviku a tvorby modelových situací a scénářů;
- popisuje předpokládanou činnost za branné pohotovosti státu (např. přerušování výroby);
- analyzuje zahraniční pomoc;
- zachycuje způsob aktualizace a posuzování krizového plánu.

Krom krizových plánů jsou dalšími základními dokumenty krizového řízení ve státní správě a samosprávě jsou havarijní a typové plány. Tyto jsou zpracovávány pro konkrétní krizové situace nebo regiony, vždy v návaznosti na danou legislativu: havarijní plány kraje, povodňové plány, vnější a vnitřní havarijní plány pro zóny havarijního plánování jaderných elektráren, krizové plány na úrovni krajů a obcí s rozšířenou působností (Koleňák, 2013, s. 129). Pro různé oblasti hrozeb antropogenního nebo přírodního původu jsou pak využívány další konkrétní nástroje krizového řízení: např. frekvenční, vypínací a regulační plán pro krizové stavy podle energetického zákona⁷² (Mareš, Rektořík, Šelešovský a kol., 2013, s. 72).

⁷² Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů

7.9. PŘÍLOHA 9 - ŽENEVSKÉ ÚMLUVY

Ochrana obyvatelstva v případě války je od roku 1864 upravena Ženevskou úmluvou o zlepšení osudu zraněných vojáků v poli. Tato úmluva byla přijata diplomatickou konferencí, již svolal Mezinárodní výbor Červeného kříže v Ženevě, a ratifikovalo ji 12 evropských států. V roce 1900 již bylo smluvních států více než 50, úmluvy byly postupně revidovány (1899, námořní konflikty; 1906; 1929 – váleční zajatci, kdy však návrh MVČK na ochranu civilních osob nebyl přijat). Nově byly formulovány čtyři Ženevské úmluvy o ochraně obětí ozbrojených konfliktů (z 12. 8. 1949, kdy je podepsala také ČSR) (Jukl, 2005, s.4):

- Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli,
- Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři,
- Ženevská úmluva o zacházení s válečnými zajatci,
- Ženevská úmluva o ochraně civilních osob za války.

K posílení ochrany civilních osob a k rozšíření ochrany při konfliktech na území jedné země a vzhledem k nárůstu nových typů konfliktů (boj proti koloniální nadvládě, občanské války, desintegrace států) a také novým způsobům vedení války (např. ekologická válka – Vietnam) byla svolána Diplomatičká konference (1974-77), která na základě návrhu MVČK přijala 8. 6. 1977 dva Dodatkové protokoly (I, II) k Ženevským úmluvám (ČSSR je podepsala 6. 12. 1978) (Jukl, 2005, s.4).

Dodatkový protokol I definuje civilní obranu jako plnění humanitárních úkolů, uvedených v jeho článku 61, jejichž cílem je chránit civilní obyvatelstvo před nebezpečím, pomoci mu odstranit bezprostřední účinky nepřátelských akcí nebo pohrom a vytvořit nezbytné podmínky pro jeho přežití. Jde o následující úkoly (Mika, 2012, s. 11):

- hláskou službu,
- evakuaci,
- zatemňování,
- záchranné práce,
- zdravotnické služby včetně první pomoci a také náboženskou pomoc,
- boj s požáry,
- zajišťování a označování nebezpečných oblastí,

- dekontaminace a podobná ochranná opatření,
- poskytování nouzového ubytování a zásobování,
- okamžitou pomoc při obnově a udržování pořádku v postižených oblastech,
- okamžitou opravu nezbytných veřejných zařízení,
- bezodkladné pohřební služby,
- pomoc při ochraně předmětů nezbytných k přežití,
- doplňující činnost nezbytná k plnění uvedených úkolů, včetně jejich plánování a organizování.

Ženevské úmluvy jsou základem pro pojetí civilní ochrany, jejich závaznost přešla na Českou republiku 1.1.1993 (Mika, 2012, s. 12).

7.10. PŘÍLOHA 10 – CRITICAL INCIDENT STRESS MANAGEMENT

Uvedeno podle kurzu CISM (Critical incident stress management) vedeném PhDr. Marií Sotolářovou, z roku 2010, s využitím vzdělávacího materiálu Posttraumatická intervenční péče u Humanitárních jednotek Českého červeného kříže (Sotolářová, Marie. 2004. Praha: Úřad Českého červeného kříže).

Podle systému zahrnuje péče o členy HJ krom vzdělávání i následnou péči. Jde celkem o 3 oblasti (Sotolářová, 2004):

- 1) Školení a vzdělávání: - stres, reakce, formy zvládnutí stresu
 - posttraumatická reakce, posttraumatická stresová porucha
 - krizová intervence a její kroky
 - prvky péče o traumatizované osoby
- 2) Posttraumatická intervenční péče - Krizová intervence na místě
 - Defusing, debriefing (individuální, skupinový)
- 3) Následná péče - Podpora, sociální síť, případně terapie

Obsahové těžiště vzdělávání týmu (Sotolářová, 2010):

- 1) Vznik stresu, stresová reakce, zvládnutí stresu
- 2) Příčiny a reakce posttraumatické stresové poruchy
- 3) Základy komunikace
- 4) Možnosti krizové intervence
- 5) Vedení intervenčních rozhovorů
- 6) Péče o traumatizované osoby

Časový rámeček vzdělávání týmu (Sotolářová, 2010):

- 1) Základní školení (1x 3 dny, 1x 2 dny) – stres, posttraumatická stresová porucha, modelové situace, intervence
- 2) Každoroční školení (1 den / rok) – Sociálně-právní aspekty, práce v HJ, ...
- 3) Průběžné vzdělávání (2 x ročně) – Intervence, modelové situace

7.11. PŘÍLOHA 11 - VŠEOBECNÉ ZÁSADY OSOBNÍ PŘIPRAVENOSTI OBYVATELSTVA

Pro přípravu dobrovolníků pro práci při mimořádných událostech lze využít také všeobecné zásady osobní připravenosti obyvatelstva, jak je v plánu osobní přípravy na mimořádnou událost nebo krizovou situaci stručně uvádí Mika (2012, s. 55-56):

- Studium podkladových materiálů (příručky, brožury, články)
- Doplňkové studium z webových stránek
- Zjišťování informací u místních státních orgánů
- Příprava evakuačního zavazadla
- Příprava improvizovaných prostředků ochrany osob
- Návčik evakuace (v klidu i v časovém stresu)
- Návčik použití improvizovaných prostředků ochrany (v klidu i v časovém stresu)

Podrobněji pak Mika uvádí (2012, s.55):

- podrobně se seznámit se s možným ohrožením v celém rozsahu místa, kde člověk bydlí, eventuálně pracuje,
- promyslet si, jaké nepříznivé události (mimořádné události) se mohou stát v místě bydliště nebo i pracoviště, tedy definovat hrozby
- zjistit si místní rizika a ohrožení, eventuálně je konzultovat na vhodných orgánech státní správy; zjistit si místo svého úkrytu, podrobnosti ohledně evakuace osob (evakuační trasy, shromaždiště evakuovaných osob, doporučený obsah evakuačního zavazadla, apod.) a způsoby vyhledávání varovného signálu u orgánu státní správy,
- připravit si předem evakuační zavazadlo (včetně seznamu, co je nutno ještě doplnit), improvizované prostředky ochrany dýchacích orgánů,
- provést si vyzkoušení (návčik) použití improvizovaných prostředků ochrany dýchacích orgánů pod konkrétním námětem a pod smyšleným časovým stresem,
- provést dle možností návčik evakuace po stanovených evakuačních cestách (trasách) až do místa shromaždiště evakuovaných osob.

7.12. PŘÍLOHA 12 - KONTINUUM ČASNÉ KRIZOVÉ POMOCI

Mitchell a Everly (2001, in Baštecká, 2005, s. 181) definovali kontinuum časné krizové pomoci těmito deseti body:

- I. *Předkrizová příprava* – skupinově, cílí na zvládání stresu, posílení zvládacích (coping) mechanismů
- II. *Demobilizace a porada týmu* – bezprostředně po práci při mimořádné události, zaměřená na informování a uvolnění stresu.
- III. *Instruktaž pro zvládání stresu* (Critical Management Briefing) – ve skupinách i organizacích (školy aj.), probíhá po mimořádné události a je zaměřena na její zvládání civilním obyvatelstvem.
- IV. *Defusing*⁷³ - do 12 hodin po události, zaměřeno na příznaky a jejich zmírnění, uzavření události; probíhá v malých skupinách.
- V. *Debriefing stresu pramenícího z krizové události*⁷⁴ - do 10 dnů po události (u katastrof 3-4 týdny po události), zaměřeno na psychické uzavření události, zmírnění příznaků; probíhá v malých skupinách.
- VI. *Krizová intervence s jednotlivci* – zaměřuje se na příznaky a jejich zmírnění (příp. zpřístupňuje navazující péči), cílem je, aby se jedinec vrátil k předchozímu fungování. Měla by se použít kdykoli a kdekoli.
- VII. *Rodinné zvládání zátěže pramenící z mimořádné události.*
- VIII. *Poradenství pro organizace a obec* – s rodinami a organizacemi, zaměřuje se na příznaky nebo událost, posiluje oporu a komunikaci, uzavírá událost, pokud je to možné, případně zpřístupňuje navazující pomoc.
- IX. *Pastorační krizová intervence* – využívá duchovní nástroje, mírní „krizi víry,“ probíhá kdykoli s jednotlivci, rodinami či skupinami.
- X. *Následné sledování / zpřístupnění návazné péče* – v případě nutnosti se poskytuje vyšší úroveň péče, podle sledovaných příznaků; probíhá s jednotlivcem či rodinou.

⁷³ z angl. *to defuse* = zbavit situaci výbušnosti

⁷⁴ z angl. *to debrief* = podat hlášení po provedení úkolu (CISD)

7.13. PŘÍLOHA 13 - TYPY HUMANITÁRNÍ POMOCI

Mareš uvádí čtyři typy pomoci (finanční, humanitární a materiální, dobrovolnická, psychosociální), které se mohou vzájemně prolínat: psychosociální podporu mohou poskytovat dobrovolníci, humanitární pomoc může být hrazena z finanční pomoci apod. (Mareš, Rektořík, Šelešovský, 2013, s. 184). Od dobrovolníků se zpravidla očekává tělesná práce, to se však nevylučuje s psychosociální pomocí. „Psychickou podporu nejlépe poskytne ten, kdo je na místě, tedy dobrovolník fyzicky likvidující škody“ (Baštecká, 2005, s. 123).

Nestátní neziskové organizace (církvní, humanitární, charitativní) samostatně nebo ve spolupráci se státní správou poskytují několik druhů humanitární pomoci (Procházka, 2002, in Kavan, 2005, s. 195, srov. Dostál, Balarinová, 2014, s. 22):

- Duchovní pomoc – náboženská pomoc pro zasažené i pomáhající, podle Ženevských úmluv je součástí civilní ochrany.⁷⁵
- Psychologická a psychosociální pomoc – postupně vzrůstá její význam v přípravě profesionálů i dobrovolníků.
- Poradenská a technická pomoc – účast na záchranných operacích, vyslání specialistů, informace k omezení materiálních škod či ztrát na životech.
- Materiální a finanční pomoc – nezbytná dodávka je úkolem krajů a obcí, které rozhodují o jejich vydávání a distribuci

Jiné dělení humanitární pomoci rozlišuje tyto typy (Mareš, Rektořík, Šelešovský, 2013, s. 184):

- Činnost dobrovolných záchranných složek.
- Zprostředkování dobrovolnické pomoci.
- Shromažďování finanční pomoci.
- Finanční pomoc.
- Humanitární a materiální pomoc.

⁷⁵ Dodatkové protokoly I a II k Ženevským úmluvám z 12. 8. 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů a konfliktů nemajících mezinárodní charakter, přijatých v Ženevě dne 8. 6. 1977; Sdělení č. 168/1991 Sb. Federálního ministerstva zahraničních věcí o Dodatkových protokolech I a II k Ženevským úmluvám z 12. 8. 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů a konfliktů nemajících mezinárodní charakter, přijatých v Ženevě dne 8. 6. 1977).

7.14. PŘÍLOHA 14 – ZDRAVOTNÍK ZOTAVOVACÍCH AKCÍ

Podle přílohy 2 zákona č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti - Náplň kurzu první pomoci pro zdravotníka zotavovacích akcí a škol v přírodě.

Rozsah školení

Téma	Počet hodin		
	Teorie	Praxe	Celkem
1. Základy stavby a funkce lidského těla	3	-	3
2. První pomoc - teoretická část	10	-	10
3. První pomoc - praktická část	-	16	16
4. Péče o nemocné	2	2	4
5. Základy zdravotnické dokumentace	1	-	1
6. Práva a povinnosti zdravotníků zotavovacích akcí	2	1	3
7. Hygiena a epidemiologie	3	-	3
Celkem	21	19	40

Obsah školení

1. Základy stavby a funkce lidského těla

- 1.1. Stavba a funkce lidského těla
- 1.2. Pohybové ústrojí
- 1.3. Krevní oběh, krev
- 1.4. Trávicí ústrojí
- 1.5. Dýchací ústrojí
- 1.6. Vylučovací ústrojí
- 1.7. Kožní ústrojí
- 1.8. Pohlavní systém mužů a žen
- 1.9. Smyslové ústrojí
- 1.10. Nervové ústrojí
- 1.11. Látkové řízení organismu

2. První pomoc - teoretická část

- 2.1. Druhy zdravotnické první pomoci:
 - 2.1.1. první pomoc
 - 2.1.2. první lékařská pomoc
 - 2.1.3. odborná lékařská pomoc
 - 2.1.4. specializovaná lékařská pomoc

- 2.1.5. technická první pomoc
- 2.1.6. transport raněného
- 2.2. Základní druhy zdravotnického třídění:
 - 2.2.1. indikační
 - 2.2.2. místní, odsunové
 - 2.2.3. prognostické
- 2.3. Prevence úrazů:
 - 2.3.1. při sportovní a zájmové činnosti, v dopravě a v terénu
 - 2.3.2. vazba na věkové zvláštnosti dětí
- 2.4. Poskytování první pomoci:
 - 2.4.1. prvořadé zdravotnické úkoly (krvácení, velká ztráta krve, dechová a oběhová selhání, protišoková opatření)
 - 2.4.2. úraz elektrickým proudem
 - 2.4.3. tonutí (druhy tonutí, prostředky záchrany a jejich použití, poskytnutí první pomoci na hladině, neodkladná resuscitace tonoucích)
 - 2.4.4. bezvědomí
 - 2.4.5. křečové stavy a intoxikace
 - 2.4.6. poranění vnitřních orgánů, mozkolebeční poranění, poranění hrudníku a břicha
 - 2.4.7. poranění pohybového ústrojí
 - 2.4.8. náhlé bolesti břicha a hrudníku
 - 2.4.9. alergické reakce
 - 2.4.10. rány, tepelná poškození, poškození z chladu, poleptání
 - 2.4.11. šok
- 2.5. Zásady poskytování první pomoci ve ztížených podmínkách (v noci, za deště apod.)
- 2.6. Zásady pro poskytování první pomoci s improvizovanými prostředky
- 3. První pomoc - praktická část
 - 3.1. Návčik kardiopulmonální resuscitace na resuscitačním fantomu
 - 3.2. Práce s obvazovými materiály podle druhu materiálu:
 - 3.2.1. šátkové, obinadlové, z pružných materiálů, z nepřilnavých materiálů
 - 3.2.2. hotové obvazy č. 1, 2, 3, 4, obvaz na popáleniny – balíček
 - 3.3. Práce s obvazovými materiály podle účelu:
 - 3.3.1. krycí, tlakové, poloprodyšné, znehybňující, improvizace
 - 3.3.2. návčik obvazové techniky za použití klasických materiálů a improvizace
 - 3.4. Manipulace, polohování a transport:
 - 3.4.1. polohování raněných podle charakteru poranění včetně návčiku příslušných postupů
 - 3.4.2. návčik manipulace raněného jedním a více zachránci
 - 3.4.3. způsoby naložení raněných na různé druhy transportních prostředků (využití improvizace i typizovaných transportních prostředků)
 - 3.4.4. způsoby vyšetřování
 - 3.4.5. zásady zdravotnického transportu (cílenost, včasnost, šetrnost)

4. Péče o nemocné
 - 4.1. Zdravotnická etika, přístup k nemocnému
 - 4.2. Základy psychologie nemocného
 - 4.3. Sledování životních funkcí a zdravotního stavu pacienta (tep, dech, teplota, krevní tlak, vědomí, příjem a výdej tekutin)
 - 4.4. Úprava lůžka, péče o nemocného na lůžku
 - 4.5. Podávání léků, aplikace tepla, chladu, výplachy
 - 4.6. Stravování nemocného
 - 4.7. Zásady ošetřování nemocných při hromadném výskytu infekčních onemocnění
 - 4.8. Vliv prostředí na pacienta

5. Základy zdravotnické dokumentace
 - 5.1. Evidence bezinfekčnosti
 - 5.2. Evidence lékařských potvrzení
 - 5.3. Evidence zdravotních průkazů pracovníků tábora
 - 5.4. Vedení zdravotnického deníku
 - 5.5. Práce se zdravotním a očkovacím průkazem

6. Práva a povinnosti zdravotníků zotavovacích akcí
 - 6.1. Činnost zdravotníků před odjezdem na tábor
 - 6.2. Činnost při odjezdu
 - 6.3. Činnost při příjezdu - kontrola podmínek
 - 6.4. Zdravotní filtr
 - 6.5. Vybavení ošetřovny
 - 6.6. Izolace
 - 6.7. Spolupráce s patronátním lékařem
 - 6.8. Povinnosti zdravotníka při zotavovací akci

7. Hygiena a epidemiologie
 - 7.1. Osobní hygiena, denní režim, vztah organismu a prostředí
 - 7.2. Hygiena životního prostředí
 - 7.3. Odstraňování odpadních látek
 - 7.4. Hygiena výživy (stravovací služba)
 - 7.5. Prevence šíření nákazy:
 - 7.5.1. zásady boje s infekčními chorobami, opatření při jejich výskytu, včasná diagnostika, izolace, karanténa
 - 7.5.2. nejčastější alimentární nákazy, nákazy vzdušnou cestou, transmisivní nákazy, antropozoonózy, kontaktní nákazy, venerické choroby, AIDS, mykózy

7.15. PŘÍLOHA 15 – VZDĚLÁVACÍ STANDARDY PSYCHOSOCIÁLNÍ KRIZOVÉ POMOCI A SPOLUPRÁCE

Zdroj: Pracovní skupina pro vytváření a ověřování standardů psychosociální krizové pomoci a spolupráce při MVGR HZS ČR. 2010. Standardy psychosociální krizové pomoci a spolupráce zaměřené na průběh a výsledek. Praha: MV – Generální ředitelství HZS ČR. Dostupné na: <http://www.hzscr.cz/clanek/standardy-psychosocialni-krizove-pomoci-a-spoluprace.aspx>

Vzdělávací standard psychosociální krizové pomoci a spolupráce pro přímý kontakt

Standard je určen placeným pracovníkům v oblasti psychosociální krizové pomoci a spolupráce anebo pro organizované dobrovolníky v této oblasti, kteří chtějí naplnit označení „terénní krizový pracovník“.

„Výsledek“ vzdělávání :

- **Znalosti (= co pracovník zná)**
 - Standardy psychosociální krizové pomoci a spolupráce; Standardy humanitární pomoci – projekt Sphere.⁷⁶
 - Psychosociální síť včetně způsobů, jak podpořit její spolupráci.
 - Odpovídající zákony.
 - Poučený souhlas a jeho náležitosti.
 - Vlastní silné a slabé stránky a hranice.
 - Porozumění kontextu – systémům (např. komu mám ohlásit svoje působení, na koho odkázat, když někdo shání mého vedoucího, kompetence starosty, zasazení vlastní organizace do systému pomáhání a znalost jejího poslání, atp.).
 - Lidský vývoj, jeho zákonitosti a proměny.
 - Biologické, psychické, sociální a spirituální potřeby, síly, zdroje a způsoby, jak zvládat neštěstí.

⁷⁶ Humanitární charta a Minimální standardy pro humanitární pomoc. Projekt Sphere (2003). Praha: Sdružení Česká katolická charita. Project Sphere (který je hostem v Ženevě) pokračuje; v roce 2011 se chystá další revidované vydání příručky, přibudou tři průřezová témata: dopady klimatických změn, příprava na katastrofy (snižování rizik) a psychosociální otázky

- Hodnotové odlišnosti, postavení menšin atp.
- Postupy, jak podporovat odolnost (resilienci).

- **Dovednosti (= co umí u/dělat)**

- *Odhadnout situaci druhého člověka.*
- *Poskytovat první občanské pomoci.*
- *Odborně poradit jedincům, párům, rodině* = poradenství vyžaduje vědět o (nepříznivé) životní situaci člověka a jeho hodnotách; důležité je zvláště sociálně-právní poradenství v oblasti neštěstí (práva a nároky poškozených a pozůstalých atp.); a dále poradenství pro rodiny zasažené neštěstím, poradenství pastorační, vztahové, občanské atd.
- *Dělat osvětu* = psychoedukace (osvěta kolem dopadů neštěstí); podpora připravenosti (osvěta kolem tvorby plánů činnosti, krizových plánů atp.).
- *Vést dokumentaci* =
dokumentování jako způsob uchování, nalézání a třídění vzpomínek;
dokumentování jako psychohygienická pomůcka;
dokumentování jako podklad pro spolupráci v týmu a mezi týmy.
- *Krizově intervenovat a krizově komunikovat (např. s médii), vytvářet plány činnosti.*
- *Doprovázet včetně dovednosti doprovázení ukončit.*
- *Vyhledat a účinně nabídnout odpovídající navazující služby* – v akutní situaci a v dlouhodobé situaci (společná dohoda, společné hledání opory).
- *Stanovovat priority a rozhodovat se.*
- *Psychohygienicky se postarat sám o sebe a spolupracovat s druhými*= dovednost pracovat v týmu, uvědomovat si sebe a druhého (včetně případného konfliktu hodnot), dbát na bezpečí vlastní a druhých, požádat o pomoc, přijímat supervizi, snášet odmítnutí atp.

- **Postoje (= jak se k neštěstí, k pomoci a k lidem v nich vztahují)**

Viz hodnoty a zásady psychosociální krizové pomoci a spolupráce včetně kulturní kompetence.

Věřím, že lidi i společenství mohou neštěstím růst, získat zkušenosti a moudrost.

Mám v úctě lidskou důstojnost a řád.

Jsem otevřená/y vůči různosti a jedinečnosti situací a člověka, rodin a společenství v nich;

zvládnou to, co zvládnou.

Mám povinnost umět si rozvrhnout síly (= neohrožuji sebe a druhé).

Kolem sebe mám další lidi včetně mého týmu (= nejsme na to a v tom sami).

Lidskou důstojnost můžu podpořit vždy (i když nemohu nic jiného).

Mým úkolem je podpořit lidi, aby si dokázali pomoci sami a navzájem.

Vzdělávací standard psychosociální krizové pomoci a spolupráce pro koordinování

Standard je určen koordinátorům/komunitním pracovníkům/vedoucím týmů v oblasti psychosociální krizové pomoci a spolupráce.

„Výsledek“ vzdělávání

Vše (znalosti, dovednosti, postoje), co platí pro oblast přímé práce. Dále:

• Znalosti (= co pracovník zná)

- Kontext spolupráce (včetně legislativního).
- Síť a kompetence jednotlivých „hráčů“ v psychosociální krizové spolupráci (státní správa a spoluspráva, neziskové a nestátní organizace, odborné sítě).
- Zásady tvorby krizových plánů (včetně kulturní analýzy).
- Zásady tvorby návrhů pomoci.
- Zásady zakládání a vedení svépomocných skupin.
- Vytváření a vedení týmů: co je tým, co je skupina a k čemu slouží; skupinové a týmové role (též v aplikaci na konkrétní tým či skupinu a jeho/její členy).
- Principy skupinové dynamiky a struktury.
- Komunitní práce a zdroje pomoci v komunitě: sociální opora; psychosociální síť; opory komunity a způsoby jejich aktivace; zodpovědná spolupráce.
- Principy subsidiarity, partnerství a participace.
- Ví, jak zprostředkovat reflexi a vyhodnocení pomoci.
- Ví, jaké nástroje řízení a podpory užít pro podporu a řízení týmu či skupiny.
- Ví, jak zacházet se skupinou a kolektivem, případně davem.
- Ví, jak podporovat mezilidské a organizační vazby.
- Rozumí podstatě hodnot, etickým problémům a etickým dilematům.
- Zásady krizové komunikace.

- Základy výzkumné metodologie.

• **Dovednosti (= co umí u/dělat)**

- **Zajistit plnění standardů psychosociální krizové pomoci a spolupráce** na úrovni prvních občanských pomoci, přímé i koordinační práce.
- **Spolupracovat komunitně** (= partnersky posílit účast lidí na řešení jejich věcí).
- **Spolupracovat a podporovat spolupráci** s ostatními (lidmi, rodinami, týmy, organizacemi, obcemi) a vycházet z jejich potřeb, zdrojů, sil, hodnot a způsobů zvládnání zátěže (= pamatovat na co nejvíce článků pomoci a členů zájmových skupin, oslovovat je a zvat ke spolupráci, starat se o to, aby všichni měli přístup ke stejným informacím, předávat úkoly podle dovedností, poskytovat vyváženou odezvu atp.).
- **Orientovat se ve větších celcích** - zjišťovat potřeby, hodnoty, síly, zdroje, způsoby vyrovnávání u obcí, organizací, rodin.
- **Stanovovat cíle a podobu postupů, pomoci a spolupráce.**
- **Navrhovat a realizovat plány své/pomoci, spolupráce a připravenosti.**
- **Vyhodnocovat postupy, pomoc, spolupráci a připravenost.**
- **Zprostředkovat výstupy činnosti** týmu, ostatním organizacím, společenství obce (komunitě) a široké veřejnosti.
- **Facilitovat a vyjednávat, zprostředkovávat** vést koordinační, vyhodnocovací a zakončovací schůzky a jiná jednání.
- **Řešit konflikty mezi lidmi i organizacemi.**
- **Komunikovat s médii.**
- **Koordinovat tým** - sestavit, zacvičit, udržovat, zakončovat nasazení týmu.
- **Udržovat paměť** a kalendáře událostí.
- **Zajistit informovanost a osvětu zasažených skupin** vytváření informačních a osvětových materiálů a spolupráce při výkonu osvěty; obsahová a jazyková srozumitelnost vytvářených materiálů též pro komunikačně znevýhodněné skupiny; spolupráce při výkonu osvěty.
- **Dokumentovat a zajistit dokumentování** události a jejích dopadů, pomoci, spolupráce, připravenosti; dbát na uznávaná formální, etická a právní pravidla dokumentování.

- *Vytvářet sobě i jiným co nejlepší podmínky pro dobrý výkon práce* domlouvat se o režimu nasazení a odpočinku; připomínat rovnováhu mezi péčí o sebe a angažovanosti pro druhé.
- **Postoje (= jak se k neštěstí, k pomoci a k lidem v nich vztahují)**
Viz hodnoty a zásady psychosociální krizové pomoci a spolupráce včetně kulturní kompetence.
 - *Předpokládám, že s ostatními nalezneme společné cíle, a věřím v jejich dobrou vůli.*
 - *Uznávám a oceňuji pravomoci a zodpovědnost všech zúčastněných v jejich občanské i profesní roli (= včetně zástupců státní správy a samosprávy a ostatních pomáhajících, ale též obětí přímých atd.).*
 - *Patřím do společenství (anebo týmu), jsem otevřený/á vůči podnětům ostatních a sám/a je sděluji.*
 - *Pomoc a spolupráci nabízím a navrhuji s vědomím, že druzí vědí, co potřebují.*
 - *Zajímá mě, jakými způsoby se lidé s událostmi v dané obci (organizaci, rodině) vyrovnávají a jak se na události připravují; při návrzích pomoci a připravenosti jejich zvyklosti, kulturu, hodnoty a zdroje potvrzují, případně z nich vycházím.*
 - *Vyzvat druhé/ho k pomoci mohu vždycky.*
 - *Mým úkolem je podpořit partnerskou účast lidí na společném řešení jejich situace (= partnerství, participace, angažovanost).*

7.16. PŘÍLOHA 16 – IMPACT TRAINING OVERVIEW

Příprava dobrovolníků pro práci při mimořádných událostech v mezinárodních operacích, zajišťuje Americký Červený kříž. Bližší informace zde:

- http://www.redcross.org/images/MEDIA_CustomProductCatalog/m34240082_+IMPACT_Info_2014_Updated.pdf
- <https://rednet.redcross.fi/node/14716>

**American
Red Cross**

IMPACT TRAINING OVERVIEW

International Services Department
International Mobilization and Preparation for Action Course¹

- **INTERNATIONAL DISASTER RESPONSE ROSTER**

The American Red Cross provides support to people around the world by responding to large-scale, sudden-onset disasters and complex emergencies. To respond quickly and effectively, International Services maintains a network of highly-trained people who are prepared to assist with international emergency response operations. Members of this International Disaster Response (IDR) Roster ensure that the American Red Cross response around the world is of the highest quality and meets the needs of those affected by disaster. IDR Roster members have been deployed worldwide in a variety of capacities alongside local Red Cross or Red Crescent societies, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (International Federation), and International Committee of Red Cross (ICRC). Relief, logistics, IT/Telecom and other specialists have provided vital services in response to cyclone, typhoon, flood, and earthquake emergencies around the world, including in Bangladesh, Philippines, Senegal, Vietnam, Costa Rica, Indonesia, and Haiti. For more information about disaster response operations please see the [2013 Global Impact Report](#).

All members on the roster are required to successfully complete the following two training courses offered by the American Red Cross. IDR Roster members will be considered for future short-term (from one- to three-month)² international deployments. Opportunities for specialized trainings, including the relief Emergency Response Unit (ERU), may be available on an annual basis to members of the IDR roster.

- **WORC**

World of Red Cross and Red Crescent (WORC) is an online general orientation program that provides an introduction to the main elements of the Red Cross Red Crescent Movement. The course consists of 12 modules covering topics such as origin and history of the Red Cross Movement, the Red Cross [Fundamental Principles](#), the [Red Cross Emblem](#), the [International Federation](#), the [ICRC](#), and National Societies. The online course is offered free of charge and takes approximately 20 hours to complete. At the end of the course a test is administered to verify that participants understand the course content. The course is open to all Red Cross Red Crescent staff, volunteers, external audiences, government authorities, donors, the media, schools, and the interested general public. It can be found here: [World of Red Cross and Red Crescent \(WORC\)](#)

- **IMPACT**

International Services conducts the week-long International Mobilization and Preparation for ACTION (IMPACT) once per year for a select number of participants, replacing the Basic Training Course (BTC) previously offered. IMPACT is facilitated by experienced trainers from the International Federation, the ICRC, and the American Red Cross. The course is designed to provide additional training to participants that will prepare future Red Cross delegates for a mission with the Red Cross Red Crescent Movement by taking an in-depth look at the roles of the ICRC, the Federation, and National Societies in times of disaster and conflict. The course also covers practical subjects such as dealing with stress, security, and cross cultural awareness. Participation in IMPACT is by invitation only. Applicants who meet the established criteria, successfully complete screening interviews, and who also complete WORC will be invited to participate in the course. Travel, lodging, and course fees are paid by the American Red Cross.

- **IMPACT TRAINING APPLICATION**

We are not currently recruiting for IMPACT training. Interested applicants should email IDRroster@redcross.org to get on a distribution list for upcoming trainings.

¹ IMPACT replaces the Basic Training Course (BTC).

▪ **IMPACT APPLICANT PROFILE**

Professional and technical experience level, as well as appropriate motivating factors and personal characteristics, are required for members of the IDR roster. The Personality Checklist included in the application helps potential applicants reflect on these traits. Applicants must have technical competency in an international emergency response context in one of the core functions, have field experience, be available for four-week voluntary deployments, and have personal attributes appropriate for international emergency response contexts. Foreign language skills and affiliation with the Red Cross/Red Crescent are also strongly preferred.

IMPACT applicants must possess all of the following qualities:

1. **Technical Competency** (preferably in an emergency response context) in at least one of the following core functions:

▪ Emergency Relief	Disaster management, rapid needs assessments, beneficiary targeting, distribution planning and management.
▪ Shelter	Shelter needs assessment and program design implementation and coordination in emergency and non-emergency setting; and planning for and provision of tarps, tents, iron sheeting and simple construction.
▪ Cash Transfer Programming (CTP)	Cash or voucher based program delivery (in humanitarian sector); emergency market mapping analysis; accounting and finance; program design, implementation, and monitoring and evaluation.
▪ Information Technology and Telecommunications	Installation of communications equipment (radios, repeaters, satellite phones, VSAT); design, installation, and maintenance of network infrastructure; support for computer workstations and network applications; and global positioning systems (GPS).
▪ Information and Reporting	Coordination and analysis of data; report preparation, writing, and dissemination.
▪ Finance and Administration	Computerized accounting, finance and budget management, financial reporting, property management, human resources services, and administrative procedures.
▪ Logistics	Requisition, procurement, customs clearance, commodity tracking, stock control, warehousing, and transportation.

2. **Field Experience**

- At least two years of overseas volunteer or professional service.
- or
- At least three national or international disaster response/emergency management deployments.

3. **Availability**

- Available on short notice for minimum of four-week international volunteer deployments.
- Available for annual training and refresher courses.

4. **Personal Attributes**

- Function effectively in physically, emotionally, and psychologically demanding environment.
- Team work, leadership, problem solving, decision making, analytical, communication and diplomatic skills.
- Tolerant, flexible, resourceful, resilient, assertive, and cooperative.
- Culturally astute with high tolerance for diversity and able to work with international counterparts.
- Committed to the policies and principles of the Red Cross Movement and motivated by the humanitarian imperative.